

Konklusion

- 1) Artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 661/2008 af 8. juli 2008 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, og en delvis interimundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 384/96 skal fortolkes således, at et selskab, der har hjemsted i en medlemsstat, og som har købt ammoniumnitrat af russisk oprindelse gennem et andet selskab, der også har hjemsted i en medlemsstat, med henblik på import til Den Europæiske Union, ikke kan betragtes som den første uafhængige kunde i Unionen i denne bestemmelses forstand, og det kan således ikke opnå fritagelse for den endelige antidumpingtold, der ved forordning nr. 661/2008 blev indført for dette ammoniumnitrat.
- 2) Artikel 66 og artikel 220, stk. 2, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1791/2006 af 20. november 2006, skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at en toldmyndighed foretager en efterfølgende bogføring af en antidumpingtold, såfremt ansøgninger om at få toldangivelser erklæret ugyldige, som i hovedsagen, er blevet indgivet under henvisning til, at den deri påførte modtager var forkert, og denne myndighed har antaget disse angivelser eller gennemført en kontrol efter modtagelsen af disse ansøgninger.
- 3) Artikel 66 i forordning nr. 2913/92, som ændret ved forordning nr. 1791/2006, og artikel 251 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 312/2009 af 16. april 2009, er i overensstemmelse med den grundlæggende ret til lighed for loven, som er nedfældet i artikel 20 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, i det tilfælde, hvor de nævnte bestemmelser i forordning nr. 2913/92, som ændret ved forordning nr. 1791/2006 og nr. 2454/93, som ændret ved forordning nr. 312/2009, inden for rammerne af den i artikel 28 TEUF og 31 TEUF omhandlede fælles toldtarif ikke giver mulighed for efter ansøgning at erklære en forkert toldangivelse for ugyldig og således indrømme en modtager, som kunne have påberåbt sig fritagelsen for antidumpingtold, hvis fejlen ikke var sket, en sådan fritagelse.

⁽¹⁾ EUT C 63 af 2.3.2013.

**Domstolens dom (Anden Afdeling) af 17. september 2014 — Skandia America Corporation (USA),
filial Sverige mod Skatteverket (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Förvaltningsrätten i
Stockholm — Sverige)**

(Sag C-7/13) ⁽¹⁾

*(Præjudiciel forelæggelse — det fælles merværdiafgiftssystem — direktiv 2006/112/EF — momsgruppe —
intern fakturering af ydelser leveret af en hovedvirksomhed med hjemsted i en tredjestat til virksomhedens
filial, der er medlem af en momsgruppe i en medlemsstat — spørgsmålet om, hvorvidt de leverede ydelser er
afgiftspligtige eller ej)*

(2014/C 421/09)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Förvaltningsrätten i Stockholm

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Skandia America Corporation (USA), filial Sverige

Sagsøgt: Skatteverket

Konklusion

- 1) Artikel 2, stk. 1, artikel 9 og 11 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at levering af tjenesteydelser fra en hovedetablering med hjemsted i et tredjeland til dens filial i en medlemsstat udgør afgiftspligtige transaktioner, når filialen indgår i en gruppe af personer, der kan betragtes som én afgiftspligtig person i forhold til merværdiafgift.

- 2) Artikel 56, 193 og 196 i direktiv 2006/112 skal fortolkes således, at i en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor et selskabs hovedetablering i et tredjeland leverer ydelser mod vederlag til samme selskabs filial med hjemsted i en medlemsstat, og hvor den pågældende filial er medlem af en gruppe af personer, der kan betragtes som én afgiftspligtig person i forhold til merværdiafgift, i denne medlemsstat, er denne gruppe som modtager af tjenesteydelserne pligtig at betale den skyldige merværdiafgift.

⁽¹⁾ EUT C 55 af 23.2.2013.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 2. oktober 2014 — Martin Grund mod Landesamt für Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland)

(Sag C-47/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — fælles landbrugspolitik — fælles regler for ordninger for direkte støtte — enkeltbetalingsordning — begrebet »permanente græsarealer« — arealer, der anvendes til dyrkning af græs og andet grøntfoder, som er holdt uden for bedriftens omdrift i mindst fem år — arealer, som i løbet af denne periode er blevet omlagt og tilsået med andet grøntfoder end det, der tidligere er blevet dyrket på disse arealer)

(2014/C 421/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Martin Grund

Sagsøgt: Landesamt für Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein

Konklusion

Den definition af »permanente græsarealer«, der fremgår af artikel 2, litra c), i Kommissionens forordning (EF) nr. 1120/2009 af 29. oktober 2009 om gennemførelsesbestemmelser til enkeltbetalingsordningen i afsnit III i Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitik's ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, skal fortolkes således, at den omfatter landbrugsarealer, der i mindst fem år har været anvendt og fortsat anvendes til dyrkning af græs og andet grøntfoder, selv om arealerne i denne periode er blevet omlagt og tilsået med en anden type grøntfoder end det, som hidtil blev dyrket dér.

⁽¹⁾ EUT C 108 af 13.4.2013